

Posudek na rigorózní práci

Mgr. Josefa Hovořáka

Stavební spoření a jeho místo v soukromém právu

Posuzovaná práce se na poměrně širokém prostoru 112 stran zabývá sice dílčí nicméně právně i ekonomicky důležitou otázkou stavebního spoření. Jedná se o významné a aktuální téma, které v takto ucelené a komplexní podobě nebylo doposud předmětem samostatného zpracování. Z tohoto pohledu je výběr tématu velmi záslužný. Autor k jeho zpracování navíc přistoupil velmi odpovědně a poctivě. O tom mj. svědčí téměř vyčerpávající přiložený seznam literatury vztahující se k otázce stavebního spoření.

Již na tomto místě lze ocenit autorem předložený výstup jako velmi kvalitní. Zvláště oceňuji výklad autora o smlouvě o stavebním spoření podaný na str. 19-39, v němž správně klasifikuje tuto smlouvu jako smlouvu spotřebitelskou. K otázkám právní praxe vznášenými v souvislosti s úmrtím účastníka stavebního spoření řadu se autor kvalifikovaně a s velkým přehledem vyjadřuje na str. 75 n. Správně uvádí jednotlivé přístupy publikované v odborné literatuře (Čížkovský, Ryšánek), stejně jako výkladové hledisko Notářské komory ČR.

Je třeba konstatovat, že se rigorózní v těchto zmíněných částech práce vyjádřil ke všem závažnějším problémům, které s sebou právní úprava stavebního spoření přináší. Již to je určitá přednost posuzované disertační práce.

Další předností této práce je její utříděné zpracování, které osvědčuje schopnost autora samostatně analyzovat jednu z praktických a významných soukromoprávních problematik a zpracovat ji v širších teoretických souvislostech.

K obsahu předložené práce mám tuto věcnou připomínku:

Na str. 62 a 63 se autor zabývá otázkou uzavření smlouvy o stavebním spoření ve vztahu ke společnému jmění manželů. Uvažuje, zda lze uzavření

smlouvy o stavebním spoření považovat za běžnou záležitost. Pro případ, že by se o běžnou záležitost nejednalo, vidí možnost řešení ve zrušení této smlouvy druhým manželem cestou § 40a OZ (relativní neplatnost).

Uvedené řešení nepokládám za správné. Odhlédne-li se od toho, že zákon hovoří o obvyklé správě společného majetku a nikoli o běžné záležitosti, pochybení spatřuji zejména v nesprávném výkladu § 145 OZ. Zákon totiž hovoří o obvyklé správě majetku náležejícího do společného jmění manželů. Uzavření smlouvy o stavebním spoření nelze považovat za žádnou správu společného majetku. Jde o realizaci smluvní svobody, která žádnému manželovi není v důsledku uzavření manželství omezena. Lze jen uvažovat, zda závazek vzniklý podle smlouvy o stavebním spoření tvoří součást společného jmění manželů ve smyslu § 143 odst.1 písm.b) OZ.

K této otázce se necht' autor vyjádří u obhajoby rigorózní práce, k níž posuzovanou práci doporučuji.

V Praze dne 1.5.2006

Prof.JUDr. Jan Dvořák, CSc.
